

Nunta și solia neprihănirii lui Hristos

Duminică, 19 februarie 2006

Gili Cârstea

Așa cum cei mai mulți dintre voi știți deja, noi publicăm comentarii la lecțiunile școlii de sabat scrise de membri ai grupului 1888MSC, pe situl nostru www.solia1888.ro

Sabatul acesta comentariul a fost alcătuit de Mark Duncan, iar subiectul este despre nunta și semnificațiile ei profunde în planul de mântuire. Vă recomand să-l citiți, căci nunta în contextul sanctuarului este un subiect de adevăr prezent de care poporul nostru are nevoie urgentă.

Vreau acum să dezvolt puțin un citat folosit în acest articol, care pune marea controversă în limbajul prieteniei umane. Este un citat din predica lui Timothy Keller, *The Freedom of True Love*:

„În primele două capitole din Geneza aveți o nunta. În ultimele două capitole din Apocalipsa aveți o nunta. Dacă o carte începe cu o nunta și se încheie cu o nunta, înseamnă că ea conține o poveste de dragoste. Întreaga Biblie poate fi rezumată astfel: Domnul spune: 'Te-am iubit. Dar te-am pierdut. Însă voi muta și cerul și pământul din loc pentru a te aduce înapoi.'”

„Povestea de dragoste” nu este altceva decât cheia doctrinei sanctuarului, iar faptul că avem o nunta la ambele capete ale unei epopei milenare vorbește despre gravitatea situației în care se află guvernarea divină. Dacă Templul este o parabolă pentru scopul guvernării divine (vezi DA 161), nunta este o parabolă pentru unirea celor două naturi, creată și divină. Iar locul acestei uniri este Sfânta Sfintelor.

Tragedia păcatului a început pe acest pământ atunci când omul a ales să despartă natura umană de cea divină, deși porunca vieții era clară: „Ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.” Punctul culminant al mării controversate este nunta, punerea împreună din nou a celor două naturi, iar momentul este descris în Apocalipsa lui Ioan: „A venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților)” (Apoc 19:7-8).

Între aceste două episoade avem o perioadă de permanente eșecuri din partea poporului lui Dumnezeu de a „accepta” hainele de in subțire, strălucitor și curat. Dumnezeu

nu a putut să împlinească scopul Său din veacuri veșnice timp de șase mii de ani. Dacă El este gata să mute din loc cerul și pământul spre a ne conecta din nou la izvorul vieții, de ce nu a reușit într-o perioadă atât de lungă? Și ce șanse de reușită va avea El în viitor? Va reuși să fie mai convingător în generațiile viitoare decât a fost în trecut? Va apela El la metode mai puțin ortodoxe de a obține dragoste și apreciere de la biserica Sa? Va recurge El la constrângere prin violență spre a ne convinge că este mai avantajos să trecem de partea Sa în acest conflict? Va fi amenințarea mai eficientă decât iubirea în obținerea unei maturități obligatorii pentru nunta Mielului?

Așa cum dragostea nu poate fi poruncită, nici maturitatea nu poate fi poruncită. Este un proces de creștere natural, o „înaintare în slava crescândă a soliei îngerului al treilea” care va spulbera religia superficială în care ne-am desfășurat ani de zile. Pășind împreună cu Hristos „dincolo de perdea,” vom înțelege și noi dificultățile cu care Se confruntă Dumnezeu în câștigarea încrederii copiilor Săi; vom avea o nouă apreciere a prețului hainei neprihănită; vom căpăta o percepție înaltă despre procedura lui Dumnezeu cu păcatul și păcătoșii. Pășind în acest domeniu nou de adevăr, caracterul lui Dumnezeu oglindit în lege este transferat în templul inimii, conform principiului „privind suntem schimbați.” Este o schimbare „din slavă în slavă,” adică de la un nivel de percepție al caracterului divin la un alt nivel, până când sufletul nostru se obișnuiește să opereze cu slava lui Dumnezeu fără să fie nimic. Astfel va fi reprodus în mintea omenească „în mod desăvârșit” caracterul lui Hristos.

Problema este că generația prezentă a poporului lui Dumnezeu nu este convinsă că solia îngerului al treilea – în a cărei slavă crescândă va trebui să înaintăm – este solia neprihănită lui Hristos trimisă prin frații Waggoner și Jones. Deși confirmările Domnului sunt monumentale, noi încă ne exprimăm rezervele, căutăm argumente și inventăm motive spre a o respinge. Deși solia a fost trimisă prin singurele persoane din istoria acestei biserici despre care Dumnezeu a spus că au „acreditare divină,” noi disprețuim încă „începutul” soliei a cărei slavă va umple tot pământul.

Dumnezeu nu așteaptă o generație mai religioasă, mai educată sau mai dotată intelectual spre a realiza nunta. Singura barieră majoră dintre acest popor și nunta Mielului continuă să fie refuzul de a accepta adevărul că solia 1888 despre neprihănită lui Hristos este „cu adevărat” solia îngerului al treilea.